

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Caput VI. Iesuitæ corruptores & contemptores SS. Patrum perperam
dicuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

Illud autem potissimum queror, quod decreta Sancti officii parvi faciat, cum tamen aliis vestro exemplo vos præluere par esset. Janseuista huiusmodi acta centies cuderunt & recuderunt, quasi Romanum regnum apud illos esset: & ut scholasticum vulgus fabulis, præsertim si aliquid satyræ inest, vel aculei, mirifice delectatur, vix credi potest, quanto plausu acta illa, quæ nunquam acta sunt, exciperentur, quàm longè & latè spargerentur. Bulla illa chimærica, declaratio commentitia, funestus Valentia & Sociorum casus, fabulosa miracula, contra doctrinam Jesuiticam, in libris, in pulpitis, in scholis passim opponebantur; grandis & horrenda machina, simplicioribus & minus cautis esse videbatur, quamvis à citatis supra auctoribus sæpè disiecta, dissoluta fuisset; in omnibus Janseuistarum, Thomistarum, Discalceatorum, ut vocant, libris, acta illa suum locum habebant: Jesuitæ verò, his rejectis, ac refutatis, alia reponebant: ut historica concertationi modus poneretur, Romani Pontifices, gemino, ut dixi, decreto vetererunt, ne quis in posterum huiusmodi acta, aut declarationem, aut miracula citaret: his decretis minime paruistis; ego pareo, multam enim alioquin acta illa, quæ Jesuitæ habent, & quorum copiam ultro faciunt, scribendi mihi materiam suppetarent. Dicam obiter, iustum totum à me lectum esse, in quo tota huius controversiæ historia numeris omnibus absoluta, ad prælum, quàm primum per leges licebit, parata, non anilibus fabulis, & chimæricis commentis, sed authenticis testimoniis nixa continetur.

C A P V T V I.

Jesuitæ corruptores & contemptores SS. Patrum perperam dicuntur.

IN gravissimos Societatis auctores Bibliothecarius vester acerrimè invecus est, Bellarminum scilicet, Valentiam, Vasquez, Pasolum, Pozam, quasi sanctos Patres adulteravit, ac de iis parum modeste, parum honorifice, parum piè scripserint. Non cito loca, quæ passim occurrunt.

Quid sibi velit Mariales vester, capere animo non possum; nempe auctores Societatis, quotquot saltem in meam cognitionem venerunt, de SS. Patribus ea modestitè scripserunt, & reverentia, quæ Doctores Catholicos decet. Quantum ipsi ex SS. PP. lectione profecerint, frustra dicerem; ne quæso verbis meis, sed illorum operibus credite. Quid Suarez, Vasquez, Valentia, Molina, Petavius, Bellarminus, Annarius, aliique plurimi in hac parte præstiterint, toti orbi literato perspectum est; tum in expugnandis ac refellendis Hæreticis, tum in Catholicæ fidei dogmatis confirmandis, tum in legitimo sacrorum codicum sensu eruendo. Et verò dicere ausim, non parum inde lucis honorisque SS. Patribus accessisse, quod derivata ex eorum monumentis veritatis luce, auctores Societatis doctrinam, fidem, religionem Catholicam magnopere illustrant, & ab affectis vindicant calumniis. Quis autem dicat, SS. Patres à Jesuitis adulteratos fuisse, eò quod illorum loca & textus, auctores supra laudati in bono lumine collocarint, & legitimum adstruxerint illorum sensum?

Ipsi etiam Heterodoxi SS. Patrum loca accumulant, Calvinus, quamvis canonicus, totus Augustinianus videri vulgè, & passim Augustinum adducit ad

suos errores confirmandos; Janseuista & Janseuista eandem molam versant, citantque multa millia locorum Augustini, ut aliquem inde fucum suis erroribus & damnatis propositionibus obducerent: Jesuitæ acriter repugnant. Annatus, Martinus, Ripalda, Dechamps, nonnullique alii, & legitimum illorum textuum sensum vindicant; & hinc SS. Patrum corruptores Jesuitæ à Janseuistis eorumque fautoribus esse dicuntur. ita nuper cucullatus transfuga, cujus nomini parco, de Jesuitis graviter expostulabat, quod il SS. Patres, Augustinum præsertim parvi facerent; dolebatque vehementissime, quod prævideret fore, ut Jesuitæ, inducto per vim Pelagianismo, Augustini discipulis frustra reclamantibus, Ecclesiam Dei aliquando perderent: sed hæc homini nullus iudicii & nullius conscientie condonanda.

Sed ad vos redeo RR. PP. qui fortè idem Jesuitis opponitis; cum enim multa Patrum loca auctores vestri congerant, ad confirmandas duas illas sententias, quas mordicus contra Jesuitas defenditis, & pro quibus tanquam pro aris & focis pugnat, maculati scilicet conceptus Deiparæ Virginis, & auxilii prædeterminantis; Jesuitæ adducta à vobis loca explicant, & allatis collatisque aliis locis, legitimum illorum sensum explorant; inde autem illos Patrum corruptores appellatis, quo jure (admodum Reverendi) ideone loca illa depravant, quia in bono sensu explicant, à quo fortè auctores vestri defleunt? multa certè in hoc genere reponere possem, vix enim credibile est, quantum in hoc ipsi delinquerint: sed remitto vos ad Petrum à Valle clausa, ad fidem Cajetanam, ad trutinam Marianam, ad Solem veritatis M. de Alva, in quo supra triginta locorum millia à nobis corruptorum lector inveniet; immò quod valdè lepidum est, creatis seu fingitis auctores, qui nunquam extiterunt, ut eos citetis, ad majus pondus & robur doctrinæ vestræ conciliandum. Cajetanus scripturam sacram ita depravavit, ut ab omnium Patrum sensu in rem gravi discedere veritus non sit; Canus Sancto Stephano errorem & mendacium imponere non dubitavit lib. 2. de locis cap. 18. Caranapost Canum, Honorium ab Agathone anathematizatum fuisse, in Epistola ad Imperatorem scripta, perperam scribit: miror, hæc legi, sciri, cum innumeris propemodum aliis, quæ brevitate causa prætermitto, nullam tamen ab iis, quorum maxime interest, censuræ notam inuri.

Quàm verò parum honorifice auctores vestri de Sanctis Patribus scripserint, frustra dicerem, cum jam nemo ignoret; nonnulla obiter indico à me selecta. Canus de locis lib. 7. cap. 3. Errare in rebus fidei, quæ non erant eo tempore definitæ, accidit Cypriano, Hieronymo, Augustino. Lib. 12. cap. 15. Augustinus in illam magis opinionem inclinat, quæ docet animas à parentibus generari. Quod solebam tanquam erroneum condemnare. Lib. 2. cap. 4. Intellego, D. Augustinum longa oratione contendere, non permissionis tantum, aut patientiæ divinæ esse peccata, sed etiam potentia. Lib. 12. cap. 15. Quod Augustinus asserit ex lege Moysis esse ceteris evidentius, id ne probabile quidem mihi videri solet. Lib. 7. cap. 13. Nemo quantum vis eruditus & sanctus, neminem excipit, non alieni cecutit, labitur, hallucinatur. Lib. 4. cap. 2. Augustinus verba Cypriani in eum sensum accepit, quia Cypriani mente tam alienus est, quam calum à terræ natura alienum; & illius testimonio Augustinus abutitur. Sed Cano succedat Banez 1. part. quaest. 1. art. 8. Plurimi sanctorum ignoraverunt Physicam & Metaphysicam, & fuerunt Platonici, ut patet in Augustino. Addit idem sancti Doctores, præter eos, qui canonicos libros scripserunt, spiritu humano lo-

